

Skötsel och råd

Kost

Om du väljer att ge din hund torrfoder, konserverad eller färskfryst mat, undvik de foder som har vete och majs som bas. I vete finns det gluten och i majs finns det stärkelse. Dessa ämnen lägger sig som ett klister mot tarmväggen och förstör både tarmludd och tarmceller. För Lundehundar som kan drabbas av tarmsjukdomen IL (Intestinal Lymfangiektasi), bör vi undvika allt som kan skada tarmen. Undvik också billiga foder från dagligvaruhandeln. Billigt innebär utan undantag sämre kvalitet på råvarorna. Välj istället ett dyrare spannmålsfritt foder från djurbutiken.

Lundehundar bör äta sparsamt med fett, men det får inte bli för sparsamt eftersom fett också är en viktig näringskälla. Ge därför aldrig hunden dietfoder för överviktiga hundar. Ge istället din hund ett spannmålsfritt foder och minska dagsdosen. Sedan kompletterar du kosten med naturliga råvaror som magert kött, vit fisk, råa och kokta grönsaker och rotsaker. Då minskar du dagsintaget av fett kraftfullt samtidigt som du tillför naturliga vitaminer, mineraler och enzymer som stödjer matsmältningen och bidrar till ett högre näringsupptag.

Rått kött och råa ben är också bra komplement som hjälper till att hålla tänder och tandkött rena. Dessutom triggas det hundens saliv och enzymproduktion, vilket är gynnsamt för matsmältningen. Låt även hunden få tugga på torkat kött, torkad fisk och vom-ben där den feta hinnan är borttagen. Dessa vom-ben kan inhandlas styckvis i vissa djurbutiker, sedan får du dela dem i mindre bitar. Ge aldrig hunden "ben" i form av torkad djurhud, eftersom dessa innehåller mycket kemikalier. Även frukt och bär är nyttigt för hundar då det innehåller mycket naturliga vitaminer och matsmältningsenzymer. Mina hundar gillar bananer, päron, äpplen, melon och apelsiner och plockar själva blåbär, hjortron, kråkbär, hallon och lingon från buskarna. Fler kostförslag finns under fliken Hälsa.

Tänder

Lundehunden kan lätt få tandsten och kräver därför en del tandvård. Därför är det en god idé att borsta tänderna några gånger i veckan. Samtidigt kan det vara svårt att komma åt de tänder som är längst in och som drabbas allra värst. För dem hjälper det bättre om hunden får gnaga på ben, torkat kött, torkat fisk och torkat vom. Även ren- och hjorthon är bra för tänder och tandkött, samt att dessa också innehåller kalk och mineraler. De ben som kan köpas i affären avsedda att förhindra tandsten, är däremot inte att rekommendera då de innehåller mycket kolhydrater/stärkelse.

Ögon

Många vuxna Lundehundar har problem med rinnande ögon. Detta kan bero på flera orsaker där trånga tårkanaler och överutfodring brukar vara de vanligaste. Ögonhår som kommer in i ögat och irriterar, brukar vara mer ovanligt för Lundehundar. För en del hundar blir det så mycket att det klumpar ihop sig under ögat och blir svårt att tvätta bort. Då kan du hålla upp lite matolja i en äggkopp och doppa fingret i. Sedan kan du lätt gnugga bort klumparna som har fastnat. Detta kan du behöva göra varje

dag. Se till att tvätta händerna både före och efter. Prova också att minska på fodret, framförallt torrfodret.

Klor

Lundehunden kan ha besvärliga klor, framförallt på extratårna där de kan växa inåt. Det gör att dessa klor kan bli svåra att komma åt med en vanlig klotång. Om de växer mot trampdynan kan du behöva fila lite på klon innan du kommer åt att klippa den. Du kan också behöva en mindre klotång/klosax för dessa klor. Även en större nageltång för människor fungerar, men tänk då på att dessa nageltänger klämmer av klon snarare än skär av den. Så om du försöker klippa av hela klon i ett klipp, kan du spräcka den. Att däremot använda en nageltång för att successivt minska ned klokanterna fungerar mycket bra. Du behöver också byta ut klotången med jämna mellanrum. När den börjar bli slö och inte längre skär lika bra, kommer den också att klämma av klon vilket kan skada den.

Tänder

Lundehundar får ofta dåliga tänder och kräver därför en del tandvård. Med den moderna och kolhydratrika kosten blir det svårt att hålla tänderna rena. Likaså om hunden inte ges rätt kött och råa ben. För bättre munstatus behöver hunden regelbundet gnaga på ben. Även ren- och hjorthon är bra för både tänder och tandkött, samt att dessa också innehåller kalk och mineraler. De ben som kan köpas i affären avsedda att förhindra tandsten, är däremot inte att rekommendera då de innehåller mycket kolhydrater/stärkelse. Även regelbunden tandborstning hjälper till att hålla tänder och tandkött rena samt ger en god massage för tandköttet.

Päls

Lundehunden har en lättskött päls som klarar kyla, väta och smuts mycket bra. Du behöver sällan schamponera hunden, eftersom pälsen stöter ifrån sig smuts och torkar fort. Schampo bör du endast använda om hunden till exempel har rullat sig i något otrevligt. Däremot behöver du borsta igenom pälsen varje dag när hunden faller.

Kläder/täcke

Det bästa skyddet mot kyla är en bra päls. Om hunden använder kläder/täcke så utvecklas inte pälsen optimalt, vilket gör att hunden lättare börjar frysa. Däremot är täcke bra att använda när det är blött, fuktigt och blåsigt ute. Om det endast är kallt, är det bättre att låta hunden vara utan täcke. Till exempel så klarar mina Lundehundar den torra kylan som är i norra Sverige upp till minus 18 grader utan problem. Det förutsätter förstås att vi är i rörelse hela tiden. När det är kallare än så, blir det ändå för kallt om tassarna för att kunna göra promenader. Då blir det endast rastning på gården. Om hunden är mager eller äter en fettreducerad kost, behöver den skyddas med ett täcke tidigare, eftersom den då har mindre naturligt inre fett som skyddar mot kylan. Likaså kan den behöva ett täcke om den har tappat mycket päls.

Rumsren

Lundehundar kan behöva längre tid på sig för att bli rumsrena. Dels för att de kan ha svårt att skilja på inne och ute, men också för att de kan ha svårt att hålla sig när de blir nödiga och behöver gå ut direkt. Detta skiljer sig förstås åt mellan hundar. En del har inga problem med att varken bli rumsrena eller hålla sig längre tider, medan andra kan behöva kissa på natten långt upp i ålder. Ofta kan man få rådet att träna bort de nattliga rastningarna genom att placera hunden i en bur på natten. Det är dock inte tillåtet att

låta hundar sitta i bur annat än undantagsvis och för korta stunder. Då kan en hage av kompostnät vara ett bättre alternativ.

Bil, buss, tåg

En del Lundehundar har inga problem med att åka bil, buss eller tåg, medan andra kan flåsa, gnälla eller skälla ljudligt varje gång. Därför bör du vänja dem redan som valp vid det transportmedel du använder och ha tålamod. Låt hunden sitta där du har planerat för den, t.ex. i bur eller i bälte i baksätet. Är det en valp bör du ha den i bur från början. Ta inte upp hunden i knät och var konsekvent, så lär den sig fortare.

Gå fritt

Lundehunden älskar att springa lös och upptäcka sin omgivning. Den jagar inte nämnvärt och om den rusar iväg efter en fågel eller en hare, kommer den snart tillbaka. Låt hunden få ströva fritt så mycket det går, men se till att det inte finns några bilvägar eller andra faror i närheten. Passa samtidigt på att träna på inkallning. Då kommer du att få en hund som du kan ha lös och som kommer när du ropar på den.

Trånga utrymmen

Något som du behöver se upp med är verandor, husgrunder och bodar där hunden kan krypa in och under. Lundehundar älskar trånga utrymmen, men du vet aldrig vad som finns därinne/under. Det kan vara vassa föremål som hunden kan göra sig illa på, eller spikar och krokar där hunden kan fastna med selet eller halsbandet.

Spökålder

Ungefär runt 6 månader kan din Lundehund plötsligt bli rädd för sådant den tidigare inte har reagerat på. Det kan vara en plastpåse som prasslar, en stubbe i skymningen, en grind mm. Det är helt normalt och brukar benämnas som att hunden har kommit in i spökåldern. Det kan hålla på från en månad upp till ett halvår. Hjälp hunden att komma över detta genom att visa att det inte är något farligt som den reagerar på. Uppmuntra hunden att gå fram och titta och ge beröm och/eller godis när den gör det.

Lundehundbroms

När Lundehunden sätter sig ner på rumpan och spretar rakt ut med benen, talar den tydligt om att den inte vill gå längre. Det kan se både gulligt och roligt ut, men är sällan gulligt eller roligt för hunden. Den protesterar av någon anledning och du behöver lyssna på det. Om hunden vill stanna kvar och lukta på något spännande, låt den få göra det eller försök att locka med dig hunden genom att göra dig ännu mer spännande. Om den protesterar för att den är rädd, t.ex. om den har blivit skrämmd för ett fordon som låter och du inte kan locka hunden med dig, lyft upp den och gå lugnt förbi hindret. Dra aldrig i en Lundehund som har satt sig på bromsen!

Löp

En Lundetik kan få sitt första löp redan vid fyra månaders ålder, men vanligtvis dröjer det ytterligare flera månader innan det första löpet. Det som kan hända inför ett löp är att tiken kan få ryckningar i baksdelen som ser ut som om hon tappar känslan och kontrollen och nästan ramlar ihop. Det kan också visa sig i form av ihärdiga ryckningar eller juckningar som hon inte kan styra över. Detta kan uppkomma några gånger eller hålla på en hel dag/flera dagar. Vanligast brukar detta ske 1-2 månader före löpet, men kan också visas sig när tiken just har börjat löpa. Tiken är besvärad över detta som hon inte kan påverka. Det kan också se ut som om hon skäms över detta. Det finns inget man

kan göra åt det. En del säger att magnesium brukar hjälpa och man kan ge tiken lite extra vitaminer och mineraler. Annars är det bara att vänta på att det går över och pyssla om henne lite extra mycket.